

אין עוד מלבדו
על יחוד ומיוחד

בני שלמה

פרשת אהרן
השמיים נסא ודארין דדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ויא זה מקום מנוחתי

פרשת אחרי – קדושים תש"פ
גליון 204
נא לשמור על קדושת הגליון
נא לא לעיין בו בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת
מורי ורבי יצחק ב"ר יעקב יגן
הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא מו"ר אבי ר' דוד שלום ב"ר שלמה דב ר' מנחם יצחק בנימין ב"ר יוסף חיים הרה"ק רבי יהודה לייב פיטינר מקאלמיי הרה"ק רבי אריה לייב צונץ ב"ר משה הרה"ק רבי ישעיה מקרעסטיר ב"ר משה הרה"ק רבי ליפא ב"ר יצחק אייזיק הרה"ק רבי לייבוש ממעזריטש הרה"ק רבי משה ב"ר יצחק אייזיק הרה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא ב"ר שמואל צבי הגה"ק רבי שלמה אפרים ב"ר אהרן הרה"ק רבי ירחמיאל ב"ר יעקב יצחק רבי אביגדור קרא ב"ר יצחק מרת שושנה גרייה ב"ר זכריה

פרפראות בדרך מוסר על פרשת השבוע

יוצא לאור ע"י עמותת "משנה שלמה" כל הזכויות שמורות

לקבלת גליון זה למייל שלחו בקשה ל- MISHNA.SHLEMA@gmail.com | לתרומות והקדשות ולהפצה 052-580-2345

"וְסִמְנָה אֶהְרֵן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהַתּוֹדֶה עָלָיו אֶת פֶּלַע עֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת פֶּלַע פְּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמְדַבֵּר" (ט"ז, כ"א)

ניתן בס"ד לראות רמז בפסוק זה לארבעת חלקי התשובה של הרמב"ם שהם וידוי חרטה עזיבת החטא וקבלה לעתיד שכן אהרן הוא בחינת הצדיק הנקרא כהן כנודע שבכוח הצדיק לעורר לתשובה וחרטה זהו שנאמר וסמך אהרן את שתי ידיו את האיש הישראלי החפץ בכך ואע"פ שהוא חוטא בחינת שיער רמז לעושה מעשה עשוי ומתי יכול לעשות תשובה כל זמן שהאדם חי ואז התורה עליו כל עונות בני ישראל היינו שמלמד הצדיק את האדם להתוודות על פשעיו וחטאיו ולתקן את כל מה שהוא צריך לתקן ונתן אתם על ראש השעיר היינו שהצדיק משייך את כל המעשים לעבר והוא שולח את החטאים והעוונות מהאדם ביד איש עתי המדבר היינו שע"י שהאיש הישראלי קובע עיתים לתורה ומדבר דברי תורה ותפילה דברי אלוקים חיים ובכך מדבק את עצמו בה' יתברך ועושה תשובה מאהבה שע"י כך עוונות נעשות לו זכויות ואז זוכה לחיי עולם הזה ועולם הבא וזהו שמפרש רש"י על אתר המוכן לכך מיום אתמול היינו שמה שהאדם טרח ועמל להשיג תורה ומצוות בעולם הזה

"לֹא תִקֵּם וְלֹא תִטֹּר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֵּת לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ אֲנִי ה' –

"אֶת חֻקֵּי תְשׁוּבוֹת בְּהַמְתִּיךָ לֹא תִרְבִּיעַ פְּלָאִים שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע פְּלָאִים וּבְגָד פְּלָאִים שַׁעֲטָנוֹ לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ" (י"ט, י"ח – י"ט)

בס"ד נסביר סמיכות שני פסוקים אלו שכן יש פעמים שאדם לא מבין את פירוש הפס' ואהבת לרעך כמוך היינו שיש לאהוב ולהתחבר רק עם מי שעושה מעשה עמך אלא הם טובים שיש להתחבר לכל אחד ואפילו לרשעים וסוף הוא נדבק ע"י מעשיהם הרעים לעשות כמותם על כן באה התורה והסמיכה את שני הפס' הנ"ל להדגיש כי כמו שיש איסור כלאים היינו לא לחבר מין בשאינו מינו כך אין להתחבר צדיק עם רשע אלא רק להתחבר עם מי שמכבד גם את הקב"ה שזהו רעך ורע אביך כנודע וזהו מה שאומר התנא באבות הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע

"לֹא תִלַּךְ רִכְלֶךָ בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רַעֲךָ אֲנִי ה' (י"ט, ט"ז)

כבר הזכרנו כמה פעמים את העניין של מי שמדבר לשון הרע על חברו גורם לסילוק הדם מפניו של מי שדיברו עליו בחינת הלבנת פנים ואל זה ירמו הפס' לא תלך רכיל בעמך כדי שלא תגרום ע"י כך לסילוק הדם מפניו של האדם שאתה מדבר עליו בחינת לא תעמוד על דם רעך

"מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקְוֶה וְהִדְרַת פְּנֵי זָקֵן וְיִרְאָת מְאֻלָּקִיךָ אֲנִי ה' (י"ט, ל"ב)

לרגל יומא הדיילולא של הרה"ק רבי אליעזר פאפו זצוק"ל זי"ע בחרנו להביא את שכתב בספרו דמשק אליעזר "כשיבא ללמוד תורה יאמר הנני רוצה ללמוד כדי שיבאני ה' בתלמוד זה לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה והריני עושה ליחדא קב"ה ויהי נועם וכו' והוא תועלת גדול כי כאשר אומר שהוא לעבודת השי"ת בורא בדברו מלאך קדוש והוא יסייעו בלימודו ואז אף אם לפעמים יהרהר שום דבר שלא לשם שמים אין להסט"א שום אחיזה באותו לימוד תורה ובאותה מצווה ולכן צריך לזהר לאמרנו (מנחת יוסף ד"ה סע"א בשם של"ה יפה ללב ח"ב בהשמטות סימן קנ"ה)

וכך כותב הרב לענין התשובה "ידוע מ"ש רז"ל ע"פ מפני שיבה תקום שהוא רומז לתשובה וזהו והדרת פני זקן כי פנים של תיבת זקן ר"ל האותיות הקודמות לאותיות זקן הם צו"ם רמז שיקדים התשובה והצום קודם שיוזקין דאז תשש כוחו ואין בו כוח לצום (יפה ללב ח"ה סימן תקס"ח)

פרק ג משנה יב – רבי ישמעאל אומר, הוי קל לראש ונוח לתשחרת, והוי מקבל את פל האדם בשמחה

מתחיל שעדיין שערו שחור הרוצה ללמוד דבר תורה הוי נוח לו היינו שניתן לפלל איתו את הדברים ולחודד איתו את ההלכה בדרכי נועם שהרי דברי חכמים בנחת נשמעים ולא לזלול בדבריו בגלל היותו צעיר ואז תזכה לקבל את כל האדם בשמחה שהרי שמחה אותיות חמשה המורה על חמישה חומשי תורה כלומר תזכה ללמוד תורה על דעת המכוונים באמת מתוך שמחה אמיתית כמו שאומר דוד הע"ה פקדי ה' ישרים משמחי לב היינו למי שלומד

ניתן לפרש משנה זו בס"ד ולהסביר שמשנה זו מדברת על לימוד תורה מכמה סוגי בני אדם הראשון הוא תלמיד חכם חשוב הנקרא ראש בני ישראל שאם אדם לומד תורה ממנו צריך לקחת את דבריו בקל וחומר היינו שאני הקל והוא החומר היינו שצריך להבין את דבריו לאשורם ורק אח"כ להתחיל לשאול שאלות מתוך ענוה ושפלות כלפיו ולא לחשוב שאנחנו באותו רמה ורמת מחשבותינו והשגותינו היא אחת ונוח לתשחרת היינו לתלמיד חכם

תורה בדרך ישרה דברי התורה משמחים אותו. ניתן גם לרמוז את שם התנא במשנה שהוא ר' ישמעאל מלשון לשמוע דברי תורה מכמה סוגי בני אדם אי נמי ניתן לפרש הוי קל לראש היינו אם אדם מפאר אותך ומשבח אותך שאתה בחינת ראש קח את דבריו בקלילות היינו אל תחזיק טובה לעצמך על כך והזהר לא ליפול לפח הגאווה ונוח לתשורת היינו אם משהו משחיר את פניך היינו מטיח בך עלבונות וביזיונות על תענה לו חזרה אלא היה בחינת

תולה ארץ על בלימה ואז תזכה בס"ד שע"י כל הדברים הנ"ל היינו לא להתנאות ולא לענות למי שמשפיל אותך ללמוד תורה המשמחת ליבו של אדם בדרך הישר והוי מקבל את כל האדם בשמחה שמחה אותיות חמשה היינו שכל דיבורך אם בני אדם יהיו בדברי תורה ולא בדברים בטלים כמובא בספרים הקדושים על שיחות חולין של אנשים המביאות לידי חטא ב"מ

משנת הצדיק – הרה"ק רבי יוסף מאיר וייס מספינקא זצוק"ל ז"ע – בעל האמרי יוסף – ו' אייר (שבת)

רבי יוסף מאיר נולד בעיר מונקאץ לרב שמואל צבי וייס ששימש כאב"ד בעיר. היה תלמידם של המהר"ם א"ש רבה של אונגוואר הרב שמואל שמלקה רבה של סליש, ודודו רבי יצחק אייזיק וייס רבה של סוואליווע. מגיל צעיר דבק בתורת החסידות והיה נוסע לאדמו"ר רבי שלום רוקח מבעלו ולאדמו"ר הצמח צדיק מויזניץ.

לאחר נישואיו השניים התקרב מאוד לאדמו"ר רבי יצחק אייזיק אייכנשטיין מזידיטשוב, עד שהיה לחשוב בתלמידי, וממנו קיבל את עיקרי תורתו בחסידות. קיים גם קשרים עם רבי חיים מצאנז. עוד בשנת תר"ל הכתיר אותו רבו לאדמו"ר, אולם הוא סירב לקבל על עצמו תפקיד של אדמו"ר בחיי רבו. לאחר פטירת רבו ב"ג סיון תרל"ג, הכתירו אותו כמה מחסידי הרב המנוח לאדמו"ר בעיירה ספינקא שבמרמורש. מני אז הסתופפו בחצר רוב חסידי רבו מזידיטשוב, והמוני יהודים ממחוזות הונגריה וגליציה גם גדולי תורה כמהרש"ם מברעזין נמנו על חסידיו.

במיוחד התפרסם כבקי בתורת הקבלה, עד שאמרו שרבי חיים מצאנז מתייעץ עמו בשאלות בקבלה. כרבו מזידיטשוב אחז בקבלת האר"י ללא שינויים תורתו החסידית נכתבה בספרו הגדול "אמרי יוסף", המבוססת רובה ככולה על קבלת האר"י. תורתו מצויה גם בספר של רבו שהוא הוציא לאור ליקוטי מהר"א. בנו רבי יצחק אייזיק המשך את הנהגתו באדמו"רות. חתנו רבי נחמן כהנא שנודע כפוסק, חיבר ספר הלכתי "ארחות חיים". חתן נוסף היה רבי אביגדור פולק. אחיו היה רבי אהרן, רב ואדמו"ר בבנדיקוביץ, חתנו של רבי יהושע השיל פריד מקאפיש.

רבי יוסף מאיר נקבר בעיירה ספינקא ובשנת תשל"ב הועלו עצמותיו לארץ ישראל, והוא נטמן בבית הקברות סגולה בפתח תקווה. מספרים שבאחד הבקרים בא אליו יהודי נצרך ולרבינו לא היה סכום נכבד לתת לו, הצטער רבינו עד מאד שאין לו מה לתת לעני, הרגיע אותו בנו במאמר חז"ל "חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה – מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה" אמר לו הרבי בזה אפשר להרגיע יהודי המבקש חלק יותר גדול בעוה"ב, אבל כשאין לי מה לתת ליהודי, הרי ליבי נשבר לרסיסים ודם רב מטפטף ממנו, איזו תועלת תצמח לעני המבקש לחם אם לנו יחשבו משמים "כאילו עשאה" פעם בא אל רבינו יהודי אחד עם קויטל, הסתכל רבינו בקויטל ואמר לו רבינו, מכיר אני את הוריק ויודע אני את יום הולדתך, התפלא החסיד על רבינו מאיפה הוא מכיר ויודע את זה, אמר לו רבינו על תחשוב שזה מופת, את הוריק אני מכיר מהקויטל, ואת יום הולדתך אני יודע כי ידוע שכשיהודי עושה מצוה אז כל שנה כשמגיע זמן המצווה מאירה עליו המצווה, וראיתי עליך הארת מצות מילה ותיארת לי לעצמי ששמונה ימים לפני זה נולדת

דובב שפתי ישנים – ליקוטים מספרים שפחות מוכרים זכרון שמואל – הרה"ק שמואל דוד הימן זצוק"ל ז"ע

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וַיָּמָתוּ (ט"ז, א')

מות שני בני אהרן תדע על בקרבתם לפני ד' שהיו תמיד רק בהתבודדות לפני ד' לכן וימותו בבחינת ויתהלך חנוך כי אין זה מגדר אנושי לכן ויאמר ד' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש שלא יהיה תמיד במדריגה הנ"ל כמו בניו ולא ימות כי צריך להיות בגדר אנושי רק לפעמים בעומדו בתפילה ועבודה וכדומה ודו"ק ובוה אמרתי הפסוק ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני ד' היינו שיעשה התורה והמצוות באופן הנ"ל שישאר ח"ו אח"כ בבחינת ויתהלך חנוך

וידבר ד' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ד' וימתו ויאמר ד' וכו' דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש והקשה רש"י מה ת"ל מה נאמר לו בדבר ראשון ופירש"י עיין שם. ונ"ל דהנה האדם אין יכול להיות תמיד מתבודד בקדושה ויהיה לו התפשטות הגשמיות כי אזי הוא בטל במציאות מכל וכל בבחינה ויתהלך חנוך ונעשה מלאך רק צריך לפעמים להניח המדריגה הנ"ל ויהי בבחינת האדם כי לא נתנה תורה למלאכי שרת והנה נדב ואביהו כתב רש"י ז"ל שאמר משה לאהרן שהם גדולים ממני וממך שאמרתי שעל ידי או על ירך יתקדש הבית עיין שם וזש"א ד' אל משה אחרי

"דַּבֵּר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ פִי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (י"ט, ב')

ישראל נעשה רק ונשמע את קולו ומה הקול ונשמע פתגם המלך היוצא בכל יום ואמר אח"כ ונשמע קולו היינו בבואו אל הקדש אם מטוהר ומקדש עצמו אזי שומע והנה משה רבינו ע"ה כתיב בתורה ומשה היה עניו מכל אדם היינו על כי היה מקדש ומטוהר עצמו וראה גדולתו של הקב"ה והבין שהוא שפל רוח וכפי מדריגת האדם בקדושה אזי יוכל לראות קדושת שמו יתברך וזהו קדושים תהיו היינו אם תתקדשו עצמכם אזי תראו כי קדוש אני כי קדושתו למעלה היא מקדושתכם היינו כפי קדושת עצמכם תראו כי קדוש אני ודו"ק

קדושים תהיו וכו' נ"ל עפ"י מה ששמעתי מפי אדמו"ר הגה"צ אב"ד דק"ק בעטהלאן ז"ל המסורה נעשה ונשמע פתגם המלך ונשמע קולו בבואו אל הקדש ואמר ז"ל עפ"י הג' בכל יום ויום בת קול יוצאת שובו בנים שובבים אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ולכאורה קשה הלא אינם שומעים את הקול ואולי שומעים היינו עושים תשובה אלא איתא בספרים פעמים שבא לאדם התעוררות לאדם והיינו הקול ונשמע נתעוררת וכפי מדריגתו שומע את הקול ואם האדם מקדש עצמו אזי שומע הקול בכל יום וזהו שאמרו

סגולה לפרנסה – שמיטה וקביעת עיתים לתורה

"וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֵּי וְאֵת כָּל מִשְׁפָּטַי וְעִשְׂתֶּם אֹתָם וְלֹא תִקִּיאוּ אֹתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה לְשֶׁבֶת בָּהּ" (כ, כ"ב)

פועלו הוא לא נטמע בו אלא הוא יצטרך להוציא אותו בעל כורחו על כל מיני מרעין בישין ל"ע כמו אדם שמקיא את שאכל שאין לו כל הנאה ממה שאכל ואדרבה הוא רק מרגיש עתה את הטעם המר שנשאר לו בפה כמו שנאמר עושר שמור לבעליו לרעתו על כן יודרו האדם לקבוע לעצמו גם זמן של חשבון נפש זמן של עבודת ד' נטעו בלי טרדות העולם הזה ועוד יוסיף זמן נוסף של לימוד התורה כדי שידע האדם כיצד לעבוד את קונו ואז יתקיים בו גם הברכה שניתנה לשומרי השמיטה וצוית את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים (כ"ה, כ"א) היינו שהקב"ה יצוה את ברכתו למי שמשלש את יומו שליש תפילה שליש תורה ושליש פרנסה ואם נעשה חשבון שיש עשרים וארבע שעות ביממה נריד שש שעות שינה נשאר שמונה עשרה שעות שהם שש שעות לכל אחד מהחלקים הנ"ל הנרמזים בכתוב בשנה הששית כאמור וע"י כך יזכה האדם לברכה והצלחה בכל עמלו ופועלו גם בעולם הזה וגם בעולם הבא

שמעתי פעם סיפור כמדומני שהיה זה אצל הרב הסטייפלר ז"ע שפעם בא אליו אברך שרצה לנסוע לאסוף כסף בחו"ל אמר לו הרב לא כדאי שתיסע ואז שאל האברך אבל כבוד הרב ידוע שבשביל פרנסה מותר לנסוע לחו"ל ענה לו הסטייפלר אמת ויציב אבל הקב"ה יכול לזמן את הפרנסה גם פה בארץ ובכל מקרה אם יש לו צורך לצאת לחו"ל הרי יש בכך בחינת גלות וידוע כי שבעים שנה שגלו ישראל מארצם הם כנגד שבעים שמיטות שלא שמרו ישראל כשהיו בארץ ישראל כפי שמובא ברש"י על הפס' "וישבבתם על הארץ לבטח" (כה"יח) 'שבעון שמיטה ישראל גולין שנאמר "אז תרצה הארץ את שבתותיה... והרצת את שבתותיה" ושבעים שנה של גלות בכל כנגד שבעים שמיטות שבתלו היו' ואל זה רומז הפס' **ולא תקיא הארץ אתכם היינו שלא תצטרכו לצאת לגלות אם לשבת בה היינו אם תשמרו ותשבתו בה את שנת השמיטה היא שבת הארץ.**

וידוע שהתורה היא ספר הוראות גם לפרט ועל כן נרמז כאן גם כי אדם שלא שובת ממלאכתו ומעיסוקיו ויושב ללמוד תורה בחינת קובע עיתים לתורה אז גם אדם כזה לא יראה ברכה בארציות שלו וגם אם הוא יקבל שכר גשמי על